

Arrest

nr. 349 754 van 3 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 14 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Inzake dit verzoek beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 20 april 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit [S.] (district Surobi, provincie Kabul, Afghanistan). U woonde in het dorp samen met uw ouders, uw twee broers en uw twee zussen. U ging als herder dagelijks naar het veld [Y.], waar u de schapen liet grazen. De kudde bestond uit 20 schapen van uw eigen familie en 30 schapen van uw dorpsgenoot [J. K.]. Op een dag werd u benaderd door een elftal mensen van de taliban. Onder hen waren uw dorpsgenoten [A.] en [I.], die door de taliban [M.] genoemd werd. [I.] eiste dat u schapen zou afgeven aan de taliban als betaling voor het feit dat de schapen op hun grondgebied graasden. Toen u weigerde, sloegen de taliban u in elkaar en namen ze twee schapen mee. Terug thuis, raadde uw vader u af om nog naar dezelfde plek terug te keren. U besloot om de schapen

vanaf de volgende dag mee te nemen naar een ander gebied. Drie dagen later ontmoette u soldaten van de overheid en buitenlandse troepen op de nieuwe graasplek. Ze gaven u een Amerikaanse legerjas tegen de kou, die u vanaf dat moment onophoudelijk droeg. Een paar dagen later kwam u op diezelfde plek de Taliban tegen. Ze zagen uw jas en beschuldigden u ervan een spion te zijn voor de Amerikanen. Ze dreigden ermee om u te doden en namen u mee naar het dorp [K.], waar ze u opsloten. Na drie dagen slaagde u erin om tijdens het ochtendgebed te ontsnappen via het raam. U vluchtte naar huis en vertelde tegen uw ouders wat er gebeurd was. Een uur later kwamen de taliban naar uw huis. Uw moeder verstopte u in de oven, de Taliban vonden u daar niet. Uw vader stuurde u naar uw oom in [J. D.] om onder te duiken. In de week dat u bij uw oom zat, werden [I.] en [A.] gedood. De taliban kwamen opnieuw bij uw vader langs en beschuldigden hem ervan dat u degene was die [I.] en [A.] gedood had. Ze sloegen uw vader in elkaar. Uw vader probeerde het op te lossen door te overleggen met de dorpsoudsten, maar die hadden ook schrik van de taliban en wilden niet bemiddelen. Uw vader besloot dat u niet langer kon blijven en stuurde u met een smokkelaar naar het buitenland. Via Iran, Turkije en Griekenland reisde u naar Servië, waar u twee maanden verbleef. In Servië had u voor het eerst contact met uw vader en kreeg u te horen dat de taliban nog steeds naar u op zoek waren. Vanuit Servië reisde u verder naar Roemenië, waar u eveneens twee maanden bleef. In Roemenië had u een tweede keer kortstondig contact met uw vader. Vanuit Roemenië reisde u naar België, waar u op 14 juni 2021 internationale bescherming aanvraagde.

Na uw aankomst in België had u tweemaal contact met uw vader in Afghanistan. De eerste keer vertelde hij u dat hij gedurende drie maanden was vastgehouden door de taliban. Bij het tweede gesprek vertelde uw vader u dat de taliban steeds naar zijn huis komen, dat ze hem onder druk zetten en dat ze willen dat u zich aanbidt. De taliban dreigen er bij uw vader mee om, als ze u niet vinden, iedereen in de familie te vermoorden of de vrouwen uit huis mee te nemen of uw kleine broer mee te nemen. Uw vader werd ook geslagen door de taliban en pas vrijgelaten na interventie van de dorpsoudsten.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u dat de taliban u ervan zullen beschuldigen dat u twee van hun leden vermoord hebt, en dat u hen bent ontsnapt. U vreest dat de taliban u om die reden zullen vermoorden. Bovendien speelt u in België cricket, werkt u met vrouwen en luistert u naar muziek. Al die activiteiten zal u niet meer kunnen doen als u naar Afghanistan zou moeten terugkeren.

Op 7 december 2022 maakte uw advocaat via e-mail een verklaring over aan het Commissariaat-generaal waarin u stelde dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud d.d. 8 november 2022 de vraagstelling verkeerd begrepen had en om die reden niet vermeldde dat uw vader gedurende drie maanden meegenomen werd door de taliban. Uw advocaat voegde hieraan toe dat u acht à tien dagen voor dit schrijven nog contact opgenomen had met uw vader, die u vertelde dat twee à drie dagen voor het telefoongesprek de taliban was langsgesproken op zoek naar u, waarbij ze stelden dat u een spion bent en dat er door u twee leden van de taliban vermoord zijn. Uw problemen blijven volgens uw advocaat bijgevolg actueel.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: 23 loonbrieven van uw job in België; een attest van een door u gevolgde MindSpring opleiding (mei-juni 2022); een medische screeningfiche in België; een attest van door u gevolgde lessen Nederlands (d.d. 22 april 2022); een oefenblad van uw school; een kopie van de taskara (Afghaans identiteitsbewijs) van uw vader; een toelating van het Rode Kruis om psychologische consultatie te krijgen (afspraak 10 november 2022); een medisch verslag in verband met pijn aan uw rechterschouder (d.d. 10 augustus 2022); een foto waarop u te zien bent met drie meisjes; een foto waarop u te zien bent met een opgezet dier op een boomstam; een screenshot van TikTok waarop u in reddingsvest te zien bent met twee andere jongemannen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 8 juli 2021 in verband met de medische tests tot

vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoont dat u op 1 juli 2021 een leeftijd had die hoger lag dan 18 jaar, waarbij 23 jaar een minimumleeftijd was, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Uit het feit dat u (i) bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming op 14 juni 2021 verklaarde minderjarig te zijn en (ii) op uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS zelfs na confrontatie met de beslissing van de dienst Voogdij bleef volhouden een leeftijd te hebben van ongeveer 18 jaar en dus minderjarig geweest te zijn toen u internationale bescherming aanvraagde (Notities persoonlijk onderhoud 1 (NPO 1), d.d. 22 september 2022, p. 4), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze vaststelling tast de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan.

U stelt dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u er door de taliban ten onrechte van beschuldigd wordt twee van hun leden gedood te hebben. Aan uw verklaringen kan echter geen geloof gehecht worden en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de chronologie van de door u aangehaalde gebeurtenissen ernstig verschilde tussen het eerste en het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo stelde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat er tussen uw eerste ontmoeting met de taliban en uw ontmoeting met soldaten van de overheid en buitenlandse troepen, drie dagen voorbijgingen (NPO 1, p. 14). Toen u hier even later nogmaals naar gevraagd werd, bevestigde u expliciet dat er drie dagen zaten tussen beide gebeurtenissen (NPO 1, p. 21). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud daarentegen, stelde u plots dat uw ontmoeting met de buitenlandse troepen pas plaatsvond negen à tien dagen nadat u de taliban ontmoet had (NPO 2, d.d. 8 november 2022, p. 10). De vaststelling dat u zichzelf tegenspreekt wat betreft de chronologie van de door u aangehaalde gebeurtenissen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Er dient bovendien te worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw ontmoeting met de buitenlandse troepen ook weinig aannemelijk zijn an sich. Zo is het bijzonder bevreemdend dat deze buitenlandse soldaten, net nadat u hen verteld had hoe u door de taliban werd geslagen, een Amerikaanse legerjas zouden cadeau doen. Hierdoor brachten zij u immers potentieel in nog grotere problemen. Eveneens bevreemdend is het dat u die jas vervolgens zonder enige problemen aandeed terwijl u terugkeerde naar het dorp, zonder dat u zich de bedenking maakte dat u hierdoor weleens in de problemen zou kunnen komen. Uw bemerking dat het koud was die dag op de plek waar u de dieren liet grazen, volstaat niet om deze vaststelling in een ander daglicht te plaatsen (NPO 1, p. 14). U koos er volgens uw verklaringen immers voor om diezelfde Amerikaanse legerjas de volgende dagen constant te blijven dragen, ook wanneer u thuis was en in het dorp rondliep (NPO 1, p. 22). Er kan maar moeilijk aangenomen worden dat u die jas gedurende die hele periode bleef dragen omwille van de koude. Door de jas ook in het dorp te dragen, liep u bovendien het risico om de aandacht van de taliban te trekken, was des te verwonderlijk is in het licht van uw bewering dat u negen of tien dagen voordien nog maar door de taliban in elkaar geslagen was. Uw tegenwerping dat noch uzelf, noch uw vader, noch de dorpingen wisten van welk land die jas afkomstig was, is niet geloofwaardig en kan niet gevolgd worden (NPO 1, p. 22). Zij is immers niet coherent met uw latere verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, waaruit blijkt dat alleen Amerikanen naar zulke plekken kwamen (NPO 2, p. 10 en p. 11). Er kan dus in alle redelijkheid aangenomen worden dat u wist dat u de jas van Amerikaanse troepen gekregen had. Bovendien stelde u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud expliciet dat u tegen uw vader verteld had dat u de jas van de Amerikanen had gekregen, wat niet strookt met uw eerdere verklaring dat u niet wist van welk land de jas afkomstig was (NPO 2, p. 12). Dat u wist dat het een Amerikaanse jas was, blijkt overigens ook uit uw stelling tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat u de Amerikanen herkende omdat hun uniform grijs was, terwijl het Afghaans uniform groen was (NPO 2, p. 11). Dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud beweerde niet te weten van welk land de jas afkomstig was, en dus het gevaar niet kon inschatten, is dan ook niet geloofwaardig.

In dit verband dient overigens ook opgemerkt te worden dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat het uniform dat de Amerikanen aan u gaven grijs was van kleur, terwijl u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had gezegd dat het om een jas met bruinachtige kleuren en vlekken ging (NPO 2, p. 11 en NPO 1, p. 21). Uw tegenstrijdige verklaringen op dit punt doen verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat het ook bijzonder bevreemdend overkomt dat u niet kon zeggen of u de jas in kwestie ontving van een Amerikaans soldaat die zijn eigen jas afstond, dan wel of de soldaten een extra jas bij zich hadden (NPO 2, p. 11). Ook is het bijzonder frappant dat u uw ontmoeting met de Amerikanen, waarbij zij u een jas met een Amerikaanse vlag erop meegaven, in het geheel niet vermeldde toen u op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd een kort overzicht te geven van de feiten die geleid hadden tot uw vlucht uit uw land van herkomst (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 29 maart

2022, vraag 3.5). Uw tegenwerping dat u geen tijd had om dit uit te leggen omdat u uw verhaal kort moest vertellen, doet hieraan geen afbreuk (NPO 2, p. 26). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u bij de DVZ wel degelijk de kans kreeg om een gedetailleerde versie van de feiten te geven, waarbij u onder andere vermeldde hoeveel schapen de taliban meenamen en hoe uw omgang met hen verliep (cf. administratief dossier). Dat u desondanks geen melding maakte van uw ontmoeting met de Amerikanen is op zijn minst merkwaardig te nemen

Uw weinig aannemelijke, merkwaardige en onderling incoherente verklaringen over de jas die u van de Amerikanen kreeg, doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban op de helling te staan. Het was immers omdat u die Amerikaanse jas droeg, dat de taliban u ervan beschuldigden een spion te zijn (NPO 1, p. 14).

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u zichzelf ook herhaaldelijk tegensprak waar het uw ontmoetingen met de taliban betrof. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u tijdens de eerste ontmoeting met de taliban eerst werd aangesproken door iemand die u niet kende, en daarna door [I.] (NPO 1, p. 16 en p. 17). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud legde u echter heel andere verklaringen af. Ditmaal stelde u dat [I.] de enige was die tijdens die eerste ontmoeting met de taliban met u sprak (NPO 2, p. 7). De anderen spraken niet met u, maar tegen elkaar (NPO 2, p. 8). Ook wat betreft de manier waarop u bij uw eerste ontmoeting met de taliban door hen in elkaar geslagen werd, sprak u zichzelf tegen. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelde u dat u bij uw eerste ontmoeting met de taliban geslagen werd door twee mensen: [I.] en iemand anders die u niet kende. De anderen keken gewoon toe (NPO 1, p. 17). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud daarentegen stelde u dat u bij uw eerste ontmoeting met de taliban geslagen werd door drie tot vier mensen (NPO 2, p. 8). Een derde tegenstrijdigheid betreft de namen van de taliban die u herkende. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelde u dat u slechts twee taliban herkend had aan hun stem: [I.] en [A.] (NPO 1, p. 16). Aan het einde van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde u echter plots dat de taliban tegen uw vader zeiden dat u [M.] en [A.] vermoord had. Gevraagd hoe u wist dat [M.] een van de talibanleden was die u uw schapen afhandig wilden maken, stelde u dat u zijn stem herkend had (NPO 2, p. 21). Zowel de eerste als de tweede keer was [M.] aanwezig en herkende u zijn stem (NPO 2, p. 21). Dit strookt echter niet met uw eerdere verklaring dat u enkel de stem van [I.] en [A.] herkend had (cf. supra). Hiermee geconfronteerd, stelde u dat [M.] de bijnaam was die [I.] binnen de taliban gebruikte (NPO 2, p. 25). Vervolgens gevraagd waarom u dit niet eerder spontaan verduidelijkt had, in plaats van de twee namen door elkaar te gebruiken, zei u dat u aan het Commissariaat-generaal beide namen wilde verduidelijken en ze daarom allebei gebruikte (NPO 2, p. 25). Deze uitleg kan maar moeilijk overtuigen. Indien het werkelijk uw intentie was om de bijnaam van [I.] binnen de taliban duidelijk te maken aan het Commissariaat-generaal, kan immers verwacht worden dat u dit duidelijk zou communiceren. Bovendien is het in dat geval niet duidelijk waarom u [A.], die eveneens gedood werd, wel bij zijn echte naam noemde. Uw tegenwerping dat u [A.]'s bijnaam bij de taliban niet kende, terwijl iedereen in het dorp [I.]'s bijnaam kende, is een post-hoc bewering die niet volstaat om uw geloofwaardigheid te herstellen (NPO 2, p. 25). Uw herhaaldelijke tegenstrijdigheden wat betreft uw ontmoeting met de taliban halen uw geloofwaardigheid nog verder onderuit.

Eveneens is het frappant dat u niet kon zeggen hoe uw dorpsgenoot [J. K.] Khan reageerde toen bleek dat u twee schapen van hem was kwijtgeraakt of welke regeling uw vader met [J. K.] trof om diens verlies te compenseren (NPO 1, p. 19). Nochtans weigerde u eerder om dieren aan de taliban af te staan omdat het niet alleen uw dieren waren (NPO 1, p. 14). Er kan dan ook verwacht worden dat u zich achteraf bij uw vader zou geïnformeerd hebben hoe [J. K.] hierop reageerde. De vaststelling dat u over bovenstaande zaken geen informatie kan geven, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder dient nog gewezen te worden op enkele bevreemdende vaststellingen in uw relaas. Zo is het bevreemdend dat u net nadat u aan de taliban ontsnapt was, terugkeerde naar uw eigen huis zonder er bij stil te staan dat de taliban u daar misschien zouden kunnen komen zoeken (NPO 1, p. 29). Daarnaast is het weinig aannemelijk dat de taliban naar uw huis kwamen om u te zoeken en overal hebben gezocht, maar er niet aan dachten om te kijken of u zich misschien in de oven verstopt had (NPO 1, p. 27). Eveneens opmerkelijk is dat u niet kon zeggen hoeveel talibanleden naar u op zoek kwamen en dat u er bovendien ook niet aan dacht om dit achteraf aan uw ouders te vragen (NPO 1, p. 27). Verder is het ook frappant dat u niet kon zeggen welke stappen uw ouders tijdens uw driedagen durende verdwijning ondernomen hadden om u te zoeken (NPO 1, p. 29). Door deze vele opmerkelijke en bevreemdende aspecten in uw relaas komt de geloofwaardigheid van uw verhaal nog verder op de helling te staan.

Tenslotte dient er ook te worden gewezen op het feit dat u weinig aannemelijke verklaringen aflegde wat betreft de problemen die uw vader ondervond met de taliban na uw vertrek uit Afghanistan. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelde u dat u recent vernomen had dat de taliban uw vader gedurende drie maanden hadden meegenomen en gemarteld (NPO 1, p. 11). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud maakte u echter op geen enkel moment gewag van het feit dat de taliban uw vader gedurende drie maanden

meegenomen zouden hebben. Aan het begin van het tweede persoonlijk onderhoud stelde u dat u in tussentijd nogmaals contact gehad had met uw vader en dat hij u verteld had dat de taliban steeds naar zijn huis komen en hem onder druk zetten omdat ze willen dat u zich aanbiedt (NPO 2, p. 4). Uw vader werd ook vastgehouden en geslagen door de taliban. Gevraagd wanneer hij geslagen werd door de taliban, antwoordde u dat het enkele dagen tevoren was (NPO 2, p. 5). Het was enkel dankzij een interventie van de dorpsoudsten dat hij terug vrijgelaten werd (NPO 2, p. 4). Ze dreigden ermee iedereen in de familie te vermoorden of de vrouwen mee te nemen uit het huis of uw kleine broer mee te nemen (NPO 2, p. 4). Ook toen u aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud tot drie maal toe gevraagd of de taliban iets anders deden tegen uw familie, behalve u te komen zoeken in uw huis, antwoordde u telkens ontkennend (NPO 2, p. 23 en p. 24). U voegde hier weliswaar aan toe dat ze uw vader onderdrukten door hem te slaan en door ermee te dreigen dat ze zijn andere kinderen zouden meenemen als u zich niet over gaf, maar u vermeldde op geen enkel moment dat uw vader gedurende drie maanden zou zijn meegenomen en gemarteld door de taliban, wat gezien uw eerdere verklaringen merkwaardig overkomt (NPO 2, p. 24). Hiermee geconfronteerd, stelde u dat u dacht dat de vraagstelling louter betrekking had op wat uw vader u tijdens de eerdere telefoongesprekken had verteld (NPO 2, p. 26). Uw advocaat voegde hier in zijn begeleidend schrijven van 7 december 2022 nog aan toe dat u uit de vraagstelling begrepen had dat er tijdens het persoonlijk onderhoud gefocust werd op wat u vernomen had van uw familie over hoe de taliban naar u op zoek was. De taliban was na de vrijlating van uw vader nog steeds naar u op zoek en u stelde dat u niet wist of ze nog andere pogingen hebben gedaan om u te zoeken (cf. administratief dossier en NPO 2, p. 23 en p. 24). Bovenstaande uitleg is echter in strijd met de vaststelling dat u, toen u toen u geconfronteerd werd met bovenstaande lacune in uw verklaringen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, verwees naar het feit dat u hier in België niet veel contact heeft met uw familie, dat u steeds slechts enkele minuten met uw vader praat en dat u daardoor geen tijd had om ieder probleem met hem te bespreken (NPO 2, p. 24). Hieruit blijkt immers duidelijk dat u zich er terdege van bewust was dat de vraagstelling niet louter ging over uw eigen problemen maar ook over de problemen van uw vader. Uw bevreemdende en onderling weinig coherente verklaringen over de problemen die uw vader met de taliban ondervond, halen de geloofwaardigheid van uw relaas finaal onderuit.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat aan uw beweerde problemen met de taliban geen geloof gehecht kan worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn per-soon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermings-status toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die

erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt

een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegensprekend, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_and_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022.pdf, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel,

daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dus-danig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een ander daglicht komen te staan. Aan uw Afghaanse identiteit en nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Dat u in België aan het werk bent, hier Nederlandse lessen volgt en een MindSpring opleiding bijwoont, is voor bovenstaande beslissing niet relevant. Hetzelfde geldt voor uw medische problemen in België. De door u neergelegde foto's waarop u te zien bent met drie meisjes, met een opgezet dier op een boomstam en in reddingsvest met twee andere jongemannen, en op basis waarvan u uw verwestering wilt aantonen, zijn evenmin van die aard dat zij bovenstaande beslissing in een ander daglicht plaatsen.

Wat betreft de opmerking van uw advocaat in zijn begeleidend schrijven van 7 december 2022, waarin hij stelde dat u acht à tien dagen voor dit schrijven nog contact opgenomen had met uw vader, die u vertelde dat twee à drie dagen voor het telefoongesprek de taliban was langsgekomen op zoek naar u, waarbij ze stelden dat u een spion bent en dat er door u twee leden van de taliban vermoord zijn, dient opgemerkt te worden dat het hier louter een blote bewering van uwentwege betreft die niet van die aard is om bovenstaande vaststellingen ongedaan te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker benadrukt in eerste instantie zijn kwetsbaar profiel. Hij stelt dat hij psychologische problemen heeft en hiervoor wordt opgevolgd in België. Hij wijst op een door hem gevolgd cursus MindSpring, die hem helpt om te gaan met stress en psychologische problemen. Nog wijst hij op de voorgelegde toelating van het Rode Kruis om een psycholoog te consulteren en het gegeven dat hij intussen al een tijdje psychologische begeleiding krijgt. Hij betoogt dat zijn psychische problemen een impact hebben op zijn capaciteit om een verhoor af te leggen en dat zijn kwetsbaar profiel moet worden meegenomen in de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker betoogt in tweede instantie dat hem onterecht de vluchtelingenstatus is geweigerd.

Allereerst stelt verzoeker, wat zijn leeftijd betreft, dat uit zijn verklaringen niet blijkt dat hij de autoriteiten doelbewust zou hebben willen misleiden. Hij stelt consistente verklaringen over zijn leeftijd te hebben afgelegd. Hij betoogt nog dat de leeftijdstest zoals deze in België wordt toegepast niet betrouwbaar is en wijst op een arrest van het EHRM van 22 juli 2022 inzake een leeftijdsonderzoek louter aan de hand van een botscan in Italië (zaak Darboe en Camara), een studie van de Europese Commissie uit 2018 en aanbevelingen van de 'World Medical Association' van 29 oktober 2019. Alleszins wordt volgens hem onterecht zijn algemene geloofwaardigheid in twijfel getrokken.

Verzoeker gaat vervolgens in op de verschillende motieven in de bestreden beslissing waarom geen geloof wordt gehecht aan zijn vluchtmotieven en tracht deze te weerleggen.

Daarnaast betoogt verzoeker dat hij wel degelijk een bijkomende vrees op vervolging door de taliban heeft omwille van zijn langdurig verblijf in Europa en (gepercipieerde) verwestering. Hij gaat over tot een meer algemene toelichting over het profiel van Afghanen die zijn verwesterd of als dusdanig worden beschouwd en de risico's waaraan zij worden blootgesteld, waarvoor hij citeert uit verschillende artikelen, rapporten en rechtspraak en hierbij de weblinks vermeldt. Hij benadrukt het extreem strenge islamitische beleid van de taliban, het gebrek aan voldoende informatie over hoe de taliban personen die terugkeren uit het Westen behandelen bij terugkeer naar Afghanistan en het belang van een individuele beoordeling. Hij wijst op zijn verblijf in België sinds 14 juni 2021 en betoogt dat hij steeds westers is gekleed en geen baard draagt. Nog stelt hij in België school te hebben gelopen, te werken en al aardig Nederlands en Engels te spreken. Hij verklaart dat hij sinds zijn komst naar België begrijpt dat mannen en vrouwen gelijk zijn en dat hij hiernaar handelt. Hij betoogt dat hij zich "*andere waarden en normen heeft eigen gemaakt, die niet meer in overeenstemming zijn met het regime dat de Taliban oplegt*". Nog stelt hij verschillende activiteiten te doen die bijdragen aan zijn integratie in de Belgische samenleving. Hiervoor verwijst hij naar de stukken voorgelegd op het CGVS. Hij merkt op dat hij hierover niet is gehoord op het CGVS.

2.4. In derde instantie bekritiseert verzoeker de beslissing om hem de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Allereerst gaat hij in op de mensenrechtensituatie onder het huidige talibanregime en op de preciaire humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Hij citeert uit verschillende artikelen en rapporten, waarbij hij de weblinks vermeldt. Hieruit volgt volgens hem dat er grond is tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en dat zijn terugsturen naar Afghanistan in strijd is met artikel 3 van het EVRM. Hij is de mening toegedaan dat de situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met deze in delen van Somalië onder het bewind van Al Shabaab en betoogt dat de preciaire humanitaire en socio-economische situatie wel degelijk wordt veroorzaakt door de taliban als actor. Minstens kan volgens hem in de huidige stand van zaken niet worden uitgesloten dat deze overwegend is te wijten aan de gedragingen van de taliban.

Wat subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, betoogt verzoeker dat de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan zeer volatiel blijft. Aan de hand van de UNHCR "Guidance Note" van februari 2022, rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van maart 2022 en de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van april 2022, stelt hij dat het niet mogelijk is om objectieve en correcte informatie te bekomen. Hij stelt nog dat het standpunt van het CGVS is gebaseerd op een selectieve lezing van de aangehaalde bronnen en niet in overeenstemming is met de beschikbare informatie, waarna hij een rapport aanhaalt dat er melding van maakt dat in de periode van september 2021 tot en met juni 2022 het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan in stijgende lijn was.

Wat betreft de beoordeling inzake artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet wijst verzoeker nog op het belang van een individuele beoordeling. Hij wijst op zijn profiel als "*verwesterde Afghaan*" en zijn psychologische problemen.

2.5. Verzoeker vraagt in hoofddorde hem de vluchtelingenstatus te verlenen, ondergeschikt hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen en een nieuwe beslissing te nemen.

3. Aanvullende nota's overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid (oud) van de Vreemdelingenwet

3.1. Op 9 maart 2026 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over waarin hij bijkomend verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- EUAA, "Afghanistan – Country Focus", december 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban", 14 december 2023;
- EUAA, "COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments", 2 februari 2024;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024;
- EUAA, "Afghanistan – Country Focus", november 2024;
- EUAA, "Afghanistan – Country Focus", januari 2026.

3.2. Op 16 maart 2026 maakt verzoeker een eerste aanvullende nota over.

In eerste instantie wijst hij opnieuw op zijn ernstige psychologische problemen. In dit verband wenst hij volgende nieuwe stukken voor te leggen:

- Een psychologisch verslag van 2 juni 2023 over zijn mentaal functioneren.
 - Een verslag van 14 maart 2025 over zijn verblijf gedurende drie maanden in een "Centrum voor Intensieve Begeleiding van Asielzoekers" (CIBA) van Rode Kruis Vlaanderen, met aanvulling van de psychiater van CIBA.
 - Een verslag van het UZ Gent van 29 januari 2026 over zijn aanmelding onder politiebegeleiding op de dienst Spoedgevallen, nadat hij die dag besliste dat hij niet meer wilde leven.
 - Een psychiatrisch verslag van 30 januari 2026 naar aanleiding van zijn opname in een gesloten afdeling voor mensen met een ernstige psychiatrische crisis en dit onder spoedprocedure beschermende observatiemaatregel in het kader van suïcidaleit.
 - Een vonnis van het vredegerecht van 5 februari 2026 om de beveiligingsmaatregel niet te verlengen.
 - Een psychologisch verslag van 10 februari 2026 over zijn psychologisch disfunctioneren en kwetsbaarheid.
- Verzoeker merkt op dat het gebrek aan toegankelijke gezondheidszorg in Afghanistan algemeen bekend is en citeert in dit verband uit enkele landenrapporten, waarvan de weblinks worden vermeld. Nog wijst hij op uitsluiting en stigmatisering van personen met psychische problemen in Afghanistan en een vrees voor vervolging omwille van zijn kwetsbare psychische toestand. Hij benadrukt nog dat zijn psychische kwetsbaarheid in het algemeen dient te worden meegenomen in de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming.

In tweede instantie geeft verzoeker aan bijkomende elementen en stukken in verband met zijn verwestering te willen voorleggen. Hij benadrukt er een levensstijl op na te houden die afwijkt van deze die de taliban opleggen, waaraan hij stelt zijn gedrag niet langer te zullen kunnen aanpassen. Hij stelt nog dat hij deeltijds werk combineert met het volgen van taal- en integratielessen en dat hij voor zijn werk een bijkomende opleiding transport heeft gevolgd. Hij legt in dit verband de volgende stukken voor:

- Bewijzen van inschrijving voor taallessen;
- Een attest van regelmatige aanwezigheid bij de lessen Nederlands van 2 oktober 2025;
- Een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur en een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur;
- Een certificaat van een geslaagde opleiding "intern transport";
- Stukken inzake evaluatie- en coachinggesprekken op het werk;
- Enkele aanbevelingsbrieven;
- Enkele foto's van verzoeker tijdens het uitgaan, waarbij hij stelt alcohol te drinken, en twee foto's van verzoeker tijdens de Nederlandse les.

Verzoeker benadrukt dat hij op de werkvloer en in de les in contact komt met mannen en vrouwen en met alle gearmdheden en geloofsovertuigingen en hij hiermee geen probleem heeft. Hij stelt van muziek en dansen te houden. Hij benadrukt nog dat hij nooit onder het regime van de taliban heeft geleefd en dat hij afkomstig is uit een rurale regio in de provincie Kaboel, waar de traditionele waarden hoog in het vaandel worden gedragen en de taliban sterker staan dan ooit tevoren. Hij citeert uit verschillende arresten van de Raad.

In derde instantie voert verzoeker aan dat, volgens het recentste EUAA-rapport van 2026, er in de provincie Kaboel sprake is van een aanzienlijke stijging van geweld en van het aantal burgerslachtoffers. Hij wijst er op dat de veiligheidssituatie in heel Afghanistan op heden bijzonder volatiel is gelet op het hernieuwde geweld tussen Afghanistan en Pakistan. Er is volgens hem niet langer louter sprake van geweld aan de grens met Pakistan, maar van een dreiging in zo goed als alle steden en provincies van Afghanistan. Hiervoor verwijst hij naar enkele internetartikelen, waarvan de weblinks worden vermeld. Hij benadrukt andermaal zijn psychische kwetsbaarheid.

3.3. Op de terechtzitting legt verzoeker een tweede aanvullende nota neer.

Allereerst legt hij als bijkomende stukken zijn medisch dossier, een bijkomend psychologisch verslag van 12 maart 2026, twee deelcertificaten Nederlands van 20 januari 2026, een foto met een leerkracht Nederlands, een getuigenverklaring van een vrijwilliger van "Een hart voor vluchtelingen" van 16 maart 2026 en een

bijkomende aanbevelingsbrief van een collega neer. Hij voegt nog een weblink toe naar een artikel over een aanval van Pakistan op een kliniek in Kaboel in maart 2026.

Daarnaast geeft hij aan op een aantal punten te willen reageren op de aanvullende nota van het CGVS en actuele informatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan te willen aanbrengen. Hij verwijst naar allerhande UNAMA verslagen, een gezamenlijk rapport van UNAMA en OHCHR van juli 2025 dat focust op mensenrechtenschendingen jegens bepaalde risicoprofielen, een rapport van Human Rights Watch, een rapport over kindhuwelijken van het CGVS, het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) *“Focus Afghanistan. Return from abroad”* van 14 februari 2025, de door de commissaris-generaal reeds aangebrachte EUAA *“Afghanistan – Country Focus”* van januari 2026 en enkele online nieuwsberichten, die een beeld schetsen van de veiligheids-, mensenrechten- en humanitaire situatie in Afghanistan in 2025. Hij merkt op dat het structureel en systematisch mensenrechtendeficit sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 ook in 2025 aanhoudt. Hij maakt verder gewag van een mogelijkheid dat terugkeerders door de de facto-autoriteiten in Afghanistan worden verdacht van een vermeende band met buitenlandse actoren, integratie in een westers land of afwijkend gedrag en zo een verhoogd risico lopen op vervolging, arrestatie of mishandeling. Toegepast op zijn individuele situatie, benadrukt verzoeker zijn lange afwezigheid uit Afghanistan en zijn integratie in België. Hij merkt nog op dat IOM niet meewerkt aan terugkeer vanuit Europa naar Afghanistan. Daarnaast wijst hij op een aardbeving die plaatsvond op 3 november 2025 en op het gegeven dat de socio-economische situatie van terugkeerders doorgaans slechter is dan van diegenen die zijn gebleven. Hij betoogt dat het steeds duidelijker wordt dat de politiek van de de facto-autoriteiten verantwoordelijk is voor de schrijnende armoede en noden in Afghanistan. Hij benadrukt dat de controle op de maatschappij steeds strenger wordt, onder meer via monitoring van de sociale media.

In dit verband merkt de Raad wel op dat verzoeker perfect in de mogelijkheid was om reeds te reageren op de aanvullende nota van de commissaris-generaal in zijn eerste aanvullende nota van amper een dag eerder. Er mag van hem toch ook worden verwacht dat hij dit zou doen in het eerstvolgende procedurestuk. Hetzelfde geldt wat betreft de door verzoeker aangehaalde landeninformatie die perfect in zijn eerste aanvullende nota reeds kon worden aangebracht. Ook al zal de Raad rekening houden met de door verzoeker aangebrachte informatie, wenst hij er wel op te wijzen dat dit geen zorgvuldig handelen is van verzoeker en hij hiermee het proceseconomisch verloop van zijn beroepszaak hindert.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Voorafgaande opmerkingen

4.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.1.2. Specifiek wat de beoordeling van Afgaanse beschermingsverzoeken betreft, is de Raad er zich verder van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan worden opgemerkt dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de situatie in het land rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie hierover voorhanden is. Ook de rapporten van EUAA erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban met verschillende uitdagingen worden geconfronteerd in het verzamelen en controleren van informatie over Afghanistan. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. Beide partijen hebben bij hun aanvullende nota's ook geactualiseerde landeninformatie bijgebracht. Er kan worden besloten dat er in deze stand van zaken wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te beoordelen. Aldus is de huidige situatie ook niet vergelijkbaar met de situatie eind 2021 en begin 2022, die het uitgangspunt vormde voor de door verzoeker aangehaalde UNHCR *“Guidance note”* van februari 2022.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Tijdens zijn persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2022 en van 8 november 2022 verklaarde verzoeker dat hij als herder

problemen kende met de taliban, die hem ervan beschuldigden een spion te zijn voor de Amerikanen en verantwoordelijk te zijn voor de dood van twee van hun leden. Daarnaast maakte hij gewag van gezondheidsklachten, alsook gaf hij aan dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan omwille van zijn huidige levenswijze in België.

4.2.2. Wat zijn gezondheidsklachten betreft, maakte verzoeker op het CGVS gewag van slaapproblemen, een gebrek aan eetlust, gewichtsverlies en geheugenproblemen die hem ook hinderden op zijn werk (NPO 1, p. 30). Hij legde in dit verband volgende stukken neer: een attest van een door hem gevolgde MindSpring opleiding in mei-juni 2022, een medische screeningfiche in België, een toelating van het Rode Kruis om een psychologische consultatie te krijgen met afspraak op 10 november 2022 en een medisch verslag van 10 augustus 2022 in verband met pijn aan zijn rechterschouder.

Hieromtrent werd in de bestreden beslissing geoordeeld als volgt: *“Dat u in België [...] een MindSpring opleiding bijwoonde, is voor bovenstaande beslissing niet relevant. Hetzelfde geldt voor uw medische problemen in België.”*

4.2.3. Doorheen zijn aanvullende nota's wijst verzoeker op ernstige psychologische problemen en pijnklachten, waarvoor meerdere nieuwe stukken worden voorgelegd. Het betreft met name:

- Een psychologisch verslag van 2 juni 2023 dat bevestigt dat verzoeker er eind januari 2023 werd aangemeld en er regelmatige sessies waren. Hierin wordt gesteld dat zijn capaciteit om coherente en consistente verklaringen af te leggen ernstig is aantast omwille van chronische hoofdpijn en slapeloosheid en dat er sprake van confabulatie, een mechanisme waarbij een automatisch antwoord wordt gegeven dat een verminderd cognitief functioneren verhuult.
- Een verslag van 14 maart 2025 over verzoekers verblijf gedurende drie maanden in het “*Centrum voor Intensieve Begeleiding van Asielzoekers*” (CIBA) van Rode Kruis Vlaanderen, met aanvulling van de psychiater van CIBA waarin melding wordt gemaakt van de diagnoses van PTSS zonder dissociatieve symptomen en van impulscontrolestoornis en waarin wordt aangegeven dat een verdere psychiatrische opvolging via het opvangcentrum moet worden geregeld.
- Een verslag van UZ Gent van 29 januari 2026 in verband met verzoekers aanmelding onder politiebegeleiding op de dienst Spoedgevallen, nadat hij die dag besliste dat hij niet meer wilde leven.
- Een psychiatrisch verslag van 30 januari 2026 naar aanleiding van verzoekers opname in een gesloten afdeling voor mensen met een ernstige psychiatrische crisis en dit onder spoedprocedure beschermende observatiemaatregel in het kader van suïcidaleiteit. De psychiater stelt als voorlopige hoofd diagnose een aanpassingsstoornis met depressieve stemming acuut met problemen gebonden aan de sociale omgeving, werkproblemen en andere psychosociale en omgevingsproblemen. Er is sprake van een GAF-score van 50. Verzoeker werd medicatie voorgeschreven.
- Een vonnis van het vrederecht van 5 februari 2026 om de beveiligingsmaatregel niet te verlengen.
- Een psychologisch verslag van 10 februari 2026 over verzoekers psychologisch disfunctioneren en zijn kwetsbaarheid. Hierin wordt allereerst, en opnieuw, gewezen op zijn cognitieve beperkingen en het gegeven dat hij niet geheel in contact is met de realiteit. Verder wordt gewezen op een chronische fysieke en mentale uitputting met hardnekkige en chronische slapeloosheid en nachtmerries, dagelijkse, hevige hoofdpijn en chronische schouderpijn. Ten slotte wordt melding gemaakt van een emotionele ontregeling en de recente acute crisis, waarbij wordt aangegeven dat verzoekers psychische draagkracht nagenoeg onbestaande is, wat leidt tot een zeer nauwe “*window of tolerance*”. Besluitend wordt gewezen op een zeer dunne grens tussen mentale draagkracht en volledige decompensatie in hoofde van verzoeker en op het gegeven dat hij niet beschikt over de cognitieve ‘*tools*’ om in te schatten wat goed of niet goed is voor hem.
- Verzoekers medisch dossier van het opvangcentrum met een overzicht van de actuele medicamenteuze behandeling en van de medische raadplegingen en onderzoeken in de periode tussen 19 juni 2025 en 12 maart 2026. Hieruit blijken aanhoudende fysieke en mentale klachten. Na zijn gedwongen opname van 10 dagen begin 2026 is er sprake van blijvende suïcidale gedachten en zelfverwonding.
- Een nieuw psychologisch verslag van 12 maart 2026. Hierin wordt verzoeker omschreven als een man die “*nagenoeg onzichtbaar [is] geworden onder de pijn en uitputting*” en gewezen op een steeds moeilijker wordende begeleiding. Om de ernst van verzoekers toestand te objectiveren stelt de psycholoog een “*HoNOS-meting*” te hebben afgenomen waarop een score van 40 op 48 werd gehaald, wat wijst op “*een extreem hoog niveau van psychiatrische beperking*”. Allereerst wordt melding gemaakt van een maximale psychische belasting, waarbij verzoeker wordt “*beheerst door stemmen en vreemde gedachten*” en er sprake is van diepe somberheid, extreme angst en paniek en een slopend chronisch slaapttekort. Er is nog sprake van suïcidaleiteit en een recente acute suïcidepoging met een scheermesje. Verzoeker zou actief naar mesjes zoeken. Verder is er sprake van aanzienlijke cognitieve problemen, een desoriëntatie in tijd en plaats en een ervaring van extreme lichamelijke pijn aan nek en schouders. Ten slotte wordt melding gemaakt van sociale problemen, doordat verzoeker zich terugtrekt. Volgens de psycholoog is er nood aan een directe crisisinterventie omwille van het actuele en hoge suïciderisico, gespecialiseerde traumabehandeling,

pijnbehandeling voor de fysieke klachten die zijn functioneren blokkeren, psychosociale ondersteuning en een aanpassing van woonomstandigheden.

4.2.4. De Raad wijst er op dat personen met een handicap en personen met ernstige medische aandoeningen, inclusief mentale problemen, in het EUAA-rapport "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024 worden aangemerkt als risicoprofielen onder het hoofdstuk met betrekking tot de vluchtelingenstatus. Personen met een fysieke of mentale handicap worden vaak gestigmatiseerd en hun aandoening kan worden beschouwd als de "*wil van God*". Mishandeling van deze mensen is reeds voorgekomen. Er wordt aangehaald dat (onder andere) teruggekeerde migranten met mentale problemen bijzonder kwetsbaar zijn. Wat betreft de vraag of de mishandeling en discriminatie door de maatschappij en/of de familie van deze personen de drempel van daden van vervolging bereikt, dient onder meer rekening te worden gehouden met de ernst en/of het herhaaldelijk karakter van de daden, evenals met de vraag of deze daden in combinatie met andere maatregelen voorkomen. Hierbij stelt het rapport dat bij de individuele beoordeling of er sprake is van een redelijke graad van waarschijnlijkheid dat de betrokkene vervolging zal ondergaan risico-bepalende omstandigheden in rekening moeten worden gebracht, zoals de aard en zichtbaarheid van de mentale of fysieke aandoening, de negatieve perceptie door de familie, enzovoort (p. 92-94).

In casu liggen meerdere psychologische/medische stukken voor waaruit genoegzaam blijkt dat verzoeker kampt met aanhoudende en ernstige psychologische problemen die er mogelijk op wijzen dat hij onder het risicoprofiel van personen met ernstige medische aandoeningen valt. Hiervoor wordt verwezen naar de bovenstaande bespreking van de door verzoeker voorgelegde stukken. Hieruit blijkt dat hij medisch wordt opgevolgd door een psychiater, regelmatige sessies heeft bij een psycholoog en een medicamenteuze behandeling krijgt. Nog blijkt hieruit dat verzoeker in 2025 reeds een bepaalde tijd werd opgevangen in een centrum van Rode Kruis Vlaanderen voor intensieve begeleiding van asielzoekers met psychologische en/of lichte psychiatrische problemen, waar de psychiater melding maakte van de diagnoses van PTSS zonder dissociatieve symptomen en van impulscontrolestoornis, alsook dat sinds begin 2026 zijn psychologische situatie op ernstige en verontrustende wijze verslechterde met een korte gedwongen opname en een – volgens de psycholoog - recente acute suïcidepoging. Uit de voorgelegde attesten blijkt de actuele nood aan en het belang van een voortdurende opvolging en behandeling van verzoekers problematiek.

In het licht van de voorgelegde stukken en de beschikbare landeninformatie, acht de Raad het niet geheel zonder grond dat verzoeker, als terugkeerder en dit na een verblijf van meerdere jaren in een Westers land, mogelijk omwille van de aard en zichtbaarheid van zijn mentale problemen negatief in de kijker loopt van zijn familie, zijn gemeenschap of de taliban.

Het is in dit verband ook relevant op te merken dat waar de toegang tot kwalitatieve (mentale) gezondheidszorg reeds voorafgaand aan de machtsvername door de taliban problematisch was in vele gebieden, de situatie sindsdien ernstig is verslechterd door een drastische vermindering van de financiële middelen afkomstig van donorlanden en -organisaties, zoals genoegzaam wordt gedocumenteerd in de landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld. Ook al blijkt niet dat het gebrek aan een adequate behandeling van verzoekers medische of mentale problematiek toe te schrijven is aan de opzettelijke en gerichte gedragingen van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, stelt zich – rekening houdend hiermee – wel de vraag naar de zichtbaarheid van zijn mentale problemen en naar de mate waarin hij omwille van zijn mentale problemen mogelijk wordt blootgesteld aan daden van vervolging waarbij hij specifiek wordt geviséerd door actoren in voormelde zin.

Te dezen kan bovendien geen abstractie worden gemaakt van het feit dat de mentaliteit binnen de Afghaanse samenleving, onder meer ten aanzien van personen met (zichtbare) medische aandoeningen, is verhard onder invloed van de opvattingen die worden gepropageerd door de taliban en dat de negatieve perceptie en mogelijke mishandeling van betrokkenen religieus wordt gelegitimeerd.

De Raad wordt evenwel geconfronteerd met de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting om dienaangaande een grondige beoordeling te kunnen maken, zoals aangaande de aard en zichtbaarheid van de aandoening en de mogelijke negatieve perceptie door de familie.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot een bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

4.2.5. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 2.60, § 2 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat dezelfde reikwijdte heeft als het vroegere artikel 39/2, § 1, tweede alinea van de Vreemdelingenwet (Wetsontwerp betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.Doc.* Kamer, nr. 1399-001, blz. 146) (RVV 26 juni 2026 (VK), nr. 349 244).

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 april 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend zesentwintig door:

I. CORNELIS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A. DECUYPER,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A. DECUYPER	I. CORNELIS
-------------	-------------